

•

Halál Argoszbán

Tragikomédia egy felvonásban

•

•

•

Szereplők:

ORESztész

ELEKTRA

PÜLADESZ

KRÜSZOTHEMISZ

DAJKA

NŐK KÓRUSA

KLÜTAIMNÉSZTRA

AIGISZTHOSZ

•

•

A színpad közepén egy tévékészülék. Éppen adáshiba van. A kép lassan visszarendeződik. Egy nő (Klütaimnésztra) jelenik meg rajta, bámul a kamerába. Klütaimnésztra szemlátomást beszélni szeretne, tördeli a kezét, mellette olykor megjelenik új férje (Aigiszthosz), aki vigasztalni próbálja.

KLÜTAIMNÉSZTRA

Bárhol is vagytok
jelentkezzetek
Hívjatok fel
Nem hiszem
hogy nem beszélhetnénk meg a dolgot

*Aigiszthosz behajol a képbe, egyetértően bólogat.
Elővesz egy doboz tejet.*

KLÜTAIMNÉSZTRA

Mégis az én gyermekeim vagytok
Majd elmesélem mi történt
Ez az egész trójai háború
értelmetlen volt
Ez egy örület
Sokkal bonyolultabb minden
mint gondolnátok
Szóval mindent megbeszélünk
Gyertek haza
Tudjátok
amikor Iphigénia majdnem meghalt
valami eltörött bennem
Ez már régen volt
Akármit is gondoltok
az anyátok vagyok
Aigiszthosz csak a szeretőm

(Egy pillanatra Aigiszthoszhoz)

Nem kérek tejet
Köszönöm

(Átkarolja Aigiszthoszt)

Az otthon melege csábító
Amit egy nő akar
Azt előbb-utóbb úgyis
megszerzi magának
Így volt ez mindig
És így is lesz örökre

(A kamerába)

Ezt a részt majd ki kell vágni
Kiollózni
Szóval az auliszi események óta
minden megváltozott
Tudtam
hogy semmi nem lesz már többé
ugyanolyan
Ha ezt most véletlenül látjátok
tudnotok kell
Hogy ez az adás vágatlan
Tele van tévedéssel
Mint az életünk
De azért mi szeretjük egymást
Ha akarjátok
integetek nektek
Nem tudom
hol vagytok
Bárhol is
hívjátok

Az adásnak vége. Szürke képernyő. Csellóhangok. Lassan láthatóvá válik a föld alatti tér. Két telefonfülke a falnál. Köztük elhasznált, lerongyolódott fotelek, amelyeket a fülkéktől üvegfalak választanak el. Jobbról lépcsők lefelé. Balról egy rozoga trafik. Az egyik sarokban szellőzőnyílás, amely titkos közlekedőhely is. Középen egy kivilágított akvárium. Itt-ott a falon rozsdás tükrök. Hajnalodik. Oresztész és Elektra ébrednek.

ELEKTRA

Ma hidegebb van

ORESztész

Minden nappal egyre hidegebb

ELEKTRA

Aztán

ORESztész

Aztán mielőtt végleg belefáradnánk

ELEKTRA

Belehalnánk

ORESztész

Ismét melegedni kezd

ELEKTRA

Meleg lesz

ORESztész

A beton

ELEKTRA

A márvány

ORESztész

Képzeld azt
hogy mégis nyár van
Idegtépő forráság
Elektra
Csak nézzük a repedéseket
a falakon
a köveken

Elektra lehajol, tenyerével tapogatja a repedezett márványt.

ORESztész

Micsoda ünnep
Micsoda tér
Egy isten tenyere
mely megkeményedett
Mennyi nyom
Mennyi idom
Mennyi belső üreg

ELEKTRA

Ez a márványtest halott
s mi benne élünk

ORESztész

Azt mondták egyszer régen
hogy sérthetetlen

ELEKTRA

Semmi sem az
Oresztész

ORESztész

Itt mélyen a föld alatt minden oly más
Mintha csak álmodtuk volna a múltat
Ha lehunyod a szemed
a katakombák dohos síri illata érzik

ELEKTRA

Penészvilág

ORESztész

Azt is láthatod
aki valaha voltál
És azt is
aki ebben a pillanatban
Az üvegfal oly szemérmetlen
Most minden tükörben mi vagyunk
te meg én
Senki el nem veheti tőlünk
ezt a pillanatot

ELEKTRA

Mintha csak nekünk építették volna

ORESztész

Hát nem gyönyörű

ELEKTRA

Látom magam

Reggel délben és este

Ha akarom

fiatal vagyok

Ha akarom

vén

mint egy diófa

ELEKTRA

Micsoda arcok

ORESztész

Mind a tiéd

ELEKTRA

Mennyi élet

ORESztész

Mennyi

ELEKTRA

Emlék

Oresztész a mélybe vezető lépcsőket kémleli. A foteleket és a telefonfülkét körülvevő üvegfalakon bámulja saját arcát. Elektra rajongva figyeli testvérét.

ELEKTRA

Azt hittem meghaltál

de hála a sorsnak

Most itt vagy

Felnőttél végre

nagy vagy Oresztész

Készen állsz

ORESztész

Készen

ELEKTRA

Sokat tanultál
Mihamarabb elő kell rukkolnod
az ősi tudással
Tartozol valamivel

ORESztész

Tartozom
Tartozom Püladesznek is

ELEKTRA

Az nem számít

Elektra feláll, kiveszi szájából a rágógumit.

ELEKTRA

Ez a rágógumi nem olyan jó
Mondd meg Püladesznek

ORESztész

A tegnapi

ELEKTRA

A tegnapi jobb

ORESztész

Rendben
Majd azt kérem

ELEKTRA

Kérd mindig azt

ORESztész

Jó
Odamegyek
és mielőtt bezár
kérek neked egy rágót

ELEKTRA

Megköszönöm

•
ORESztÉSZ

Kérünk egy rágót
Kérünk az istenektől
egy kurva rágót

A lépcsők felé néznek.

ORESztÉSZ

Hallod
Valaki onnan letről
Valaki
aki elfelejtett jegyet váltani
tán visszajönne
Csak úgy a halálból

ELEKTRA

A halálból

ORESztÉSZ

Emlékszem
A hullámok vetették partra
Alkonyatkor a fövényen
A teste úgy hevert ott
akár egy homokzsák
Halálában is éppúgy
titokzatos volt
Láttam álmomban
Még utoljára
felém fordította arcát
Nézte a tengert
Utoljára a tengerrel
beszélgetett

ELEKTRA

Hallgass
Oresztész

ORESztész

Sokszor lábujjhegyen
a trafikig osonok
Majd vissza
De ez az útvonal is merő kockázat
Már semmi sem biztos

ELEKTRA

Már megint beleragadt a fogamba valami
Oresztész
Segíts

ORESztész

Itt a fogpiszkálóm

ELEKTRA

Ma még nem is csörögtek a telefonok

ORESztész

Még csak hajnal van
Mindenki alszik
Alszik a város a piactér
A tengernél már gyülekeznek a sirályok
Argosz népe boldog

ELEKTRA

Miért gondolod

ORESztész

Attól függ
mit nevezünk boldogságnak

ELEKTRA

Már megint ez az ostoba citátum a boldogságról
Ragad
mint a légy papír

ORESztész

Odafönn még most is
a Trója fölötti győzelmet ünnepelek
Örök halhatatlanság Agamemnón nélkül
De inkább mocsok és bűn

ELEKTRA

Élni akarnak
Közben mindenki
csupán egy jól nevelt gyilkos
aki véres kézzel jár a piacra
És élteti a demokráciát

ORESztész

Vigyázz a szádra
Elektra
Azt hiszed
hogy bármelyikük is kíváncsi az igazságra

ELEKTRA

Mi az igazság

ORESztész

Jó
Kérek neked egy rágógumit

ELEKTRA

Ne
Ne menj
Oresztész

ORESztész

Mi ütött beléd

ELEKTRA

Lehet
hogy megszólal a telefon

ORESztész

Nem veszed föl

ELEKTRA

És ha felveszem

ORESztész

Az istenek megbüntetnek

ELEKTRA

Miért

ORESztész

Mert belepofázol

ELEKTRA

Én aztán nem
Én csak beszélgetek
cseppnyi hübrisz sincs bennem
Nekem nincs szükségem Apollón biztatására
Sohasem kerestem a kegyeit

ORESZTÉSZ

Itt nagyon mélyen vagyunk
Innen lehetetlen
máshová menekülni

ELEKTRA

Egy mélygarázs tán jobb volna

ORESZTÉSZ

Másnak talán könnyebb a sorsa
Perszephoné pókhálós irodája is kényelmesebb
Mint a miénk

ELEKTRA

Lecsúsztunk
Oresztész
Le
ide
Túl sokáig váraoztunk
de talán még nem késő
Szedjük össze maradék erőnket
ezek már itt a Hádesz olajos sziklái
Micsoda förtelmes bűz
Hallod a holtak lépteit

ORESZTÉSZ

Hajnalodik

ELEKTRA

De kinek

ORESZTÉSZ

Nemsokára nyit a trafikos

ELEKTRA

Az argoszi síkságon most is hideg van

•
ORESZTÉSZ

Húzd föl a lábad
már csak a patkányok miatt is
Csak a kijelölt úton járj
Ha letérsz
kiszimatolják
megismerik a nyomodat
Ott valahol fenn
őrzik talpunk pontos lenyomatát

ELEKTRA

Nem tudják hol rejtőzünk

ORESZTÉSZ

Fény nélkül képtelenek élni

ELEKTRA

Olykor én is
Azt gondolom

ORESZTÉSZ

Tán csak nem félsz

ELEKTRA

Mikor itt alszom
Sokszor elfelejtem a félelmet
Ebben a homályban
van valami
ami életben tart
Tompá szűrt fény
Nem nevezném boldogságnak
De mégis részvétteljes

ORESZTÉSZ

Vennem kell neked valamit
Elektra
Egy rágót
csak neked

ELEKTRA

Most már komolyan gondolod

ORESztész

Most már igen

ELEKTRA

Menj

Oresztész elsétál a trafikig.

ORESztész

Nincs még itt az árus

Majd veszek később

ELEKTRA

Sosem voltál türelmes

Nem változtál semmit

ORESztész

Vártam volna

De inkább siettem vissza hozzád

Csak siettem

Szeretsz Elektra

ELEKTRA

Nem hallottad a hangom

ORESztész

Nem akarok Aigiszthoszra gondolni
sem anyánkra

Aigiszthosz pontosan tudta
mit követ el

Az istenek már akkor figyelmeztették
amikor a fejében szöveget ütött a gondolat

Csörög a telefon. Elektra nyugtalan.

ORESztész

Mondom hogy ne vedd fel

ELEKTRA

Mégis egy kis élet

Szükségem van rá

Érzed
Oresztész
micsoda illatok
Nyitnak a boltok
Mi meg sétálunk
és csodáljuk őket

ORESztész

Ha tudnád
micsoda tűz ég a szemedben

ELEKTRA

Mindig ilyen voltam

ORESztész

Ily vakmerő

ELEKTRA

Mindennél jobban szeretem a divatot
Az pedig másra tanít
mint a bölcs intelmek
E fényes ragyogás
az ösztönök eme totális teljhatalma
lenyűgöz
Meddig maradunk itt még
Oresztész

ORESztész

Ez a homály
mint a pókhálófonadék
Két világ határán lebegünk

ELEKTRA

Cselekednünk kell

ORESztész

Azt hiszik
megússzák a dolgot

ELEKTRA

Ez a hajlékunk
Ez a büntetőtelep

ORESztész

Nem önszántunkból jöttünk ide

ELEKTRA

Megnyugtató
ha ezt gondolod
Tovább nem késlekedhetsz

ORESztész

Legalább megnézem
megjött-e már
hűséges barátom

ELEKTRA

Ez is élet
Oresztész
Ebben is van valami
Remény a reménytelenségben
Oly izgatott vagyok
Ha apánkra gondolok
nem enyhül bennem a fájdalom

ORESztész

Ki tudja meddig
kell még várunk
Világító szentjánosbogarak
Indul a műszak
Sokszor félálomban
figyelem e trafikot
Nézem e halotti fényt
Akárha saját ravatalomat

ELEKTRA

Mintha egy halott testében időznénk
Oresztész
Arra gondolok
hogy megérdemelnénk egy jobb életet
Teljesen lerongyolódtam

•
ORESZTÉSZ

Ha felmész
megtalálnak és kivégeznek
Ha ezt akarod
Menj és bámuld a kirakatokat
Az a bőrdzsekis minden percben
ott lesz a nyomodban

ELEKTRA

Én veled maradok

ORESZTÉSZ

Szeretlek Elektra
Mi egyek vagyunk
A vérünk nem engedi
hogy gyáván haljunk meg
hogy úgy pusztuljunk el
mint a patkányok
Nyit a bolt
Elektra
Erősödnek a fények
Én már látom
érkezik Püladesz

A szellőzőnyíláson át érkezik Püladesz.

ELEKTRA

Tudod mit kérek

ORESZTÉSZ

Tudom

ELEKTRA

Püladesz mindig elfelejti

ORESZTÉSZ

Végre itt vagy

PÜLADESZ

Éhesek vagytok

ORESZTÉSZ

Semmiség
Csak a szokásos rágógumi

PÜLADESZ

A mentolosból kettő

ORESZTÉSZ

Jól beszélsz Püladesz

Oresztész fizetne, de nincs elég pénze.

PÜLADESZ

Ez kevés Oresztész

ORESZTÉSZ

Nem értem

PÜLADESZ

Még most is gyermek vagy
Emlékszel az ősi Argoszban
mennyit futkostunk te meg én
Vad sziklák élein
Ez jár a fejemben

ORESZTÉSZ

Nálam nincs több

PÜLADESZ

Mikor tavasz volt
kinn ültünk a tücskök között a réten
A tenger hófehér habjait bámultuk
mint a bárányok
Felejtsük el

ORESZTÉSZ

Felejtsük
Rég volt

Oresztész elteszi a pénzt és a rágógumit.

PÜLADESZ

Ma tízig dolgozom
Kezdem megkedvelni ezt a helyet
Csak ez a le-föl ingázás ne lenne
Kész életveszély

ORESZTÉSZ

Köszönöm Püladesz

PÜLADESZ

Sosem gondoltam volna
Kezdem megszeretni az embereket
Talán nem is oly szörnyűek
Mint hittem
Mit gondolsz
Oresztész
Ez hiba

ORESZTÉSZ

Nem
Ez nem
De talán sok időt töltesz odafönn

PÜLADESZ

A családom miatt

ELEKTRA

Hol vagy már Oresztész
Mi van már azzal a rágóval

ORESZTÉSZ

Tartozom neked Püladesz
Megyek már
Megyek

ELEKTRA

Hol voltál ilyen sokáig

ORESZTÉSZ

Püladesznek beszélhetnékje támadt
Ennyi

ELEKTRA

Na és

ORESZTÉSZ

Semmi
Csak kialvatlan
elméjén átfutott
néhány bárányszerű

ELEKTRA

Az emlékek nem segítenek

ORESZTÉSZ

Nem

ELEKTRA

Köszönöm Oresztész
Köszönöm a rágót
Ugyanazt hoztad

ORESZTÉSZ

Ugyanazt

ELEKTRA

Mindig számíthatok rád
Igaz

ORESZTÉSZ

Igaz

ELEKTRA

Rothadó márvány ez
Ha az ember nem vigyáz
Szoborrá változik ő maga is
Jéghideg szoborrá
Odafigy a repedezett padlóhoz

ORESZTÉSZ

Tornázz Elektra
Vérpezsdítő
ha az ember mozog
Ha az ember ellazítja az izmait
jót tesz a keringésnek
A száműzetés megkövetel némi rafinériát
Életben kell maradnunk

ELEKTRA

Máris feldob
ahogy beszélsz
Készítem az edzéstervet
Vérnyomást mérek
Indul a stopper
futok balra
futok jobbra
aztán előre az akváriumig

*A szellőzőnyíláson át jön Oresztész gyermekkori dajkája
munkaruhában, takarítóeszközökkel.*

DAJKA

Lassabban
Ki fogja ezt a sok port eltakarítani
Kicsoda

ORESztész

Te is itt vagy

DAJKA

Volna jobb hely is számomra

ELEKTRA

Volna

ORESztész

Utazz el

ELEKTRA

Egy kis hasizomerősítés

ORESztész

Magas a pulzusa

PÜLADESZ

Tartozol

Oresztész

ELEKTRA

Innen nincs hová
Valaki már megint telebeszélte a fejedet

PÜLADESZ

Vagy már elfelejtetted

ELEKTRA

Oresztész ilyen

Hagyja magát

ORESZTÉSZ

Hogy én

PÜLADESZ

Az aprópénz is számít

DAJKA

Én csak úgy neveltem
mintha a saját gyermekem volna
Most meg itt hányom lapátra
ezt a sok szemetet

ELEKTRA

Valakinek ezt is kell

DAJKA

De nem az istenek parancsolták

PÜLADESZ

Majd holnap fizetsz

ORESZTÉSZ

Van még jóság

Püladesz

amelyik nem követel magának

PÜLADESZ

Nem ismerem

ELEKTRA

Hagyjátok abba

DAJKA

Úgy bujdokolunk itt
mint a diverzánsok
Pedig a gyalázat odaát van
Mükéné királya nem gyászol
A régi embereket is mind szélnek eresztették
Ó szegény Agamemnón

Pelopidák sarja te
Hát nem kerül el a végzet itt senkit

ORESZTÉSZ
Nem

ELEKTRA
Püladesz
Ez a rágó más
mint a többi
Sokkal jobb
A csomagolás is újszerű

PÜLADESZ
Pedig igyekszem ugyanazt adni

ELEKTRA
Úgy látszik
a dolgok mégis változnak
Ráadásul a szemünk előtt
Mi pedig észre sem vesszük

PÜLADESZ
Minek

ELEKTRA
Gyere
Hadd öleljelek meg

PÜLADESZ
Dolgozom

ORESZTÉSZ
Mennyivel tartozom
Püladesz

PÜLADESZ
Semmiség

ORESZTÉSZ
Tényleg hajnalodik
Indulnak az első járatok

ELEKTRA
Mi ugyan nem

DAJKA

De aztán takarítsanak is
Nem jövök többet
Fáj mindenem
Meg aztán lehetséges
hogy követnek is
Olyan fajta népség ez

ORESztész

Olyan

DAJKA

Mükéné csendes
Halotti csend van
Úgy hallom
készülnek valamire
Húgotokat már napok óta
nem látta senki
Eltűnt a királyi udvarból
Azt beszélik

ELEKTRA

Krüszothemisz megszökött

PÜLADESZ

Ma csak ötig vagyok
Nem tudom megetetni a halakat
A pénzem is elfogyott

DAJKA

Én jövök még
de nem tudom mikor

ELEKTRA

Menj
hozz jó hírt

A dajka el.

•
ORESztÉSZ

Ó hogy mennyire más
az akvárium is
Egészen más lesz
ha megérintem
Fáj
Fáj minden érintés
Iszonyodom
Mit mondtál
Püladesz

PÜLADESZ

Este etesd meg őket
de ne adj nekik többet
mint amennyire szükségük van
különben belepusztulnak

ORESztÉSZ

Ettől félttem

ELEKTRA

Hagyd a halakat
Oresztész
Hagyd őket magukra
Gyere ide szépen

*Püladesz kávét főz. Oresztész az akváriumot bámulja.
A lépcsőn három lárvaarcú nő érkezik retiküllel.*

NŐK KÓRUSA

Undor hogy mégis létezőnk
Tébolyda
Szép új retikülünkben semmi
mi enyhítené e föld alatti dühöt

ELEKTRA

Semmiség
Épp csak élni tanulunk

NŐK KÓRUSA

Csak egy percig is ha tart
veletek gyászolunk
Lépcsőkön fel s le
rójuk a halott várost

ORESZTÉSZ

Milyen régen
nem láttalak
Kik vagytok
lárvaarcú kirakati bábuk

NŐK KÓRUSA

Vak vagy
Oresztész
mi örök időktől fogva
itt élünk
a lenti peronon

ORESZTÉSZ

Mi ez a halotti mosoly
Mintha hullna az eső

ELEKTRA

Micsoda hullaszag

ORESZTÉSZ

Oly régóta esik

NŐK KÓRUSA

Mossátok ki
fületekből a viaszt
Odaát Klütaimnésztra és Aigiszthosz
boldogan ünneplik a napot
melyen egybekeltek
Senki nem tudja meg
mi történt Agamemnónnal

ORESZTÉSZ

Soha

ELEKTRA

Senki

•

NŐK KÓRUSA

Csak ti ketten
meg húgotok

ELEKTRA

Krüsothemisz hol van

PÜLADESZ

Lassan én is bezárok
Haza kell jutnom
Még az éj leple alatt

NŐK KÓRUSA

Nemsokára itt a reggel
de addigra arcunk kicserélődik
Minden nap más
Sosem ismernek ránk az emberek
Ti sem

ORESZTÉSZ

Miért menekültök folyton
Nem értem

NŐK KÓRUSA

Mély a mi bánatunk
Szép új retikülünk üres

ORESZTÉSZ

Egy szavatokat sem hiszem

NŐK KÓRUSA

Miért nem cselekszel
Oresztész

ORESZTÉSZ

Miért
Miért

A kórus eltűnik a mélyben. Elektra fölugrik.

ELEKTRA

Gyerünk
Oresztész

Meg kell tenned
Addig úgyse szabadulsz

ORESztész

Ó
Ha apánkra gondolok
akkor valóban nem értem magam

ELEKTRA

Mire vársz

PÜLADESZ

Kérlek barátom

ORESztész

Már te is

PÜLADESZ

Én csak

ELEKTRA

Menni szeretnél

PÜLADESZ

Pénz is jár a hűség mellé

ORESztész

Azt hiszed
elégedett lehetsz azzal
ami vagy
Püladesz
Ez egy lassan ölő gépezet
Kellő alapossággal
kiterveltek mindent
Nem látod
a villanykörték mily síri tompasággal
hunyorognak
Egyik napon azt veszed majd észre
hogy tapogatózva jársz
Nem találod ezt a rejtkehelyet
a kasszagépet
Meglopnak

Érted
Bármit megtesznek veled

PÜLADESZ

Minek nekem a bosszú
Az a te feladatod
A bevétel kevés
de fenntartom vele a családomat

ELEKTRA

Ne hallgass rá
Nincs is családja

PÜLADESZ

Magad bajával törődj

ELEKTRA

Már régen feladta elveit
A nyugdíjára gyűjt

ORESztÉSZ

Nem tudlak többé elviselni
Nem vagy a barátom
Meg ne szólalj
amíg itt vagyok
Egy szót se

ELEKTRA

Ostoba trafikos
Legyen eszed
Oresztész
Apánk holtan hever valahol

ORESztÉSZ

Folyton a családjáról pampog

*Jön Krüszothemisz és a dajka. Krüszothemisz visszahúzódo,
szemüveges, kissé autista. A dajka támogatja.*

DAJKA

Az utcán találtam

ELEKTRA

Húgom
Hallottuk a hírt

ORESZTÉSZ

Jó reggelt
Krüszothemisz

DAJKA

Nem ismerte fel senki
Én is csak alig

ELEKTRA

Nem szólsz semmit
Régóta vártunk

ORESZTÉSZ

Én tudtam
hogy jössz
Te mindig is bátor voltál
Tiszta és ártatlan
Te egészen más vagy
mint a többiek
Más mint Püladesz
Nagyon régen nem láttalak
Bántottak
Igaz

A dajka el. Krüszothemisz leül. Merev, mozdulatlan.

KRÜSZOTHEMISZ

Mi a nevem

ORESZTÉSZ

Hogy mi a neved

ELEKTRA

Te vagy Krüszothemisz

KRÜSZOTHEMISZ

Én vagyok

•
ORESztÉSZ

Hát ki vagy te

ELEKTRA

Húgom

Nem ismersz meg

KRÜSZOTHEMISZ

Kik vagytok

Miért zaklattok folyton

Pihenni szeretnék

ELEKTRA

Ó drága Krüszothemisz

ORESztÉSZ

Pihenni jöttél

Igaz

Mennyire igaz

ELEKTRA

Itt minden jó lesz

Krüszothemisz

Nemsokára megoldódik minden

Ezt én mondom

Elektra

Hisz ismersz

Végre hogy itt vagy közöttünk

Úgy szeretünk

mint senki más

ORESztÉSZ

Igaza van Elektrának

Te csak pihenj

Majd beszélsz

Ha már kialudtad magad

Mindjárt megmondom

merre menj

Látod

Ez a vörös színű

Ez az útvonal

Ez a miénk
Az sem baj
ha most még nem ismersz meg
A legfontosabb hogy gyógyulj
Érted
Nagyon egyszerű ez az egész
Megnézed a halakat
aztán pihensz
Püladesz elmegy
Te meg majd odaülsz a helyére
Megtanulod eladni ezt a sok mindent
Ezt a sok kacatot
Meglátod jó lesz
Ülsz a lámpafényben
Minden nap adsz nekünk valamit
adsz abból a mentolosból
Püladesz meg hozza az újabb árut
amit Elektra szeret
amin ezüstpapír van

ELEKTRA

Püladesz mostanában megváltozott

PÜLADESZ

Hogy én

ORESztész

Jól hallom

Nemcsak én vagyok ezen a véleményen

ELEKTRA

Nézz csak rá

Oresztész

ORESztész

Rongyos a ruhád

Püladesz

Netán valami vaj van a füled mögött

Nem tetszik a hely

Ápolatlan vagy

Alig mersz a szemembe nézni
Mondhattad volna előbb is
ha több fényt szeretnél
Azt akarod
hogymindenki látva lásson

ELEKTRA

Hát olyan jó ott
odafenn
Azt hiszed tán
Megúszod
Az arcod sötét
Csont és bőr
Árnyékban vagy
Püladesz

PÜLADESZ

Semmit sem értetek

ORESZTÉSZ

Elbújsz

ELEKTRA

Bosszantó

ORESZTÉSZ

Mondj valamit te is
Húgom

KRÜSZOTHEMISZ

Én

ORESZTÉSZ

Végre
Azt mondta én
Figyelek rád
Figyelek

ELEKTRA

Mennyi rágód van

PÜLADESZ

Egy teljes dobozzal
Ma hoztam

ELEKTRA
A kedvencem

PÜLADESZ
Az

ELEKTRA
Elmehetsz
Püladesz

PÜLADESZ
Most

ELEKTRA
Most

PÜLADESZ
Még van fél órá

ELEKTRA
Úgysem jön már senki
Oresztész már járt nálad

ORESZTÉSZ
Ha szükség lesz rá
Krüsothemisz odaül

PÜLADESZ
Az én helyemre

ORESZTÉSZ
Hagyj némi váltót

PÜLADESZ
És a fények

ELEKTRA
Maradhat

PÜLADESZ
Akkor holnap

ORESZTÉSZ
Holnap

ELEKTRA
Amikor csak kedved tartja

•

ORESztÉSZ

Jöhetsz nyugodtan
Mi itt vagyunk
Mi várunk

Püladesz hirtelen kifakad.

PÜLADESZ

Oresztész
Nem látod
ugyanaz a pók szövi hálóját
ugyanaz a poloska futkos
Szól a telefon
de ez senkit sem érdekel
Elektrát sem
Befogja a fülét
Meddig tart még ez
Oresztész
Nem erre esküdtél
Gyávák vagytok
Rohadtul gyávák

ELEKTRA

És te
Mi ez
Lázadás

ORESztÉSZ

Jó
Jó
Hagyj még egy kis időt neki
Ismered a helyzetet
hogy mily vékony a jég
alattunk

PÜLADESZ

Vékony

ELEKTRA

Fejezd be
Püladesz
Neked egyetlen feladatod
a feltétlen hűség

PÜLADESZ

De nem bírom tovább

ORESztész

Nem tetszik ez a trafik

PÜLADESZ

Hová züllöttem

ELEKTRA

Hová

PÜLADESZ

Gyűjtögetek

ORESztész

Mindannyian gyűjtögetünk

ELEKTRA

Hol a büszkeség

Igaz

PÜLADESZ

Napom felét itt töltöm a föld alatt
Aztán meg odafönn hazafelé
csak azt figyelem
követ-e valami álnok fejevadász
De nem tudok tovább így élni
Oresztész
Olykor látom magam előtt az argoszi mezőket
amint tavasszal újra kizöldülnek
Sós tengerillat száll
Homokos partok
Kagylóhéj
Sirályok hangja

ELEKTRA

Már késő

ORESZTÉSZ

Látni fogod

Püladesz

Most menj

Egyszer vége lesz

Szenvedéseinknek

PÜLADESZ

Mikor

Oresztész

Püladesz el.

ELEKTRA

Mit gondolsz

Oresztész

Mi lenne

ha mégis fölmennénk

Ha mi is egy kicsit

Föl a fénybe

ORESZTÉSZ

Ostobaság

Hogy jutott eszedbe

Egyből felismernek

El sem jutnánk a palotáig

Előbb találják meg ők

Aigiszthosz sejtí

mire készülünk

ELEKTRA

De ha itt halunk meg

ORESZTÉSZ

Nem tudtam

hogy ily sokáig kell várnom

De eljön a pillanat

ELEKTRA

Mesélj
Mit látsz

ORESZTÉSZ

Krüszothemisz előtt nem tehetem

ELEKTRA

Püladesz téged rágalmazott

ORESZTÉSZ

Amíg nem jön
Addig más ül a trónra
Krüszothemisz
Gyere
amíg bírod
te leszel a trafikos
Majd megyek
meglátogatlak
Ha kell
egy nap háromszor is
Ez nem is mindig olyan egyszerű
Mindig követni a nyomvonalat
Olykor úgy érzem
nem bírom tovább
Aztán mégis
erőt merítetek
Úgy megszoktam már itt
Nemsokára te is
úgy fogsz közlekedni
Olyan szabadon
ahogy mi

ELEKTRA

Legszebb dolog várakozni
Olykor valami ismeretlen
fény jelenik meg a távolban

*Elektra a fotelben ülve kinyit egy lyukas ernyőt, a feje fölé tartja.
Oresztész előhúzza a kését, nézegeti.*

ORESZTÉSZ

A helyzet változatlan
Ki kell tartanunk
Eljött a mi időnk
Aigiszthosz és Klütaimnésztra
nemsokára megjelennek
Nyomunkban vannak
Minden apró jel erről árulkodik
Le kell kaparnom a rozsdát
Krüszothemisz követették is

ELEKTRA

Gondolod

ORESZTÉSZ

Ha a szellőzőnyílásban
ezüst fényt látsz
Azok ők lesznek

ELEKTRA

Istenem
Mennyit vártunk erre a pillanatra
Mennyit álmodtam róla
A fenébe is
Még a végén idecsalja őket
Lejönnek értünk
Oresztész

ORESZTÉSZ

Én sem értem
miért éppen most unta meg

ELEKTRA

Ő csak tudnám
mi a baja
Drága Krüszothemisz
Szólj egy szót

Fázol
Biztos fázik
Oresztész
Mindig is mondtam
hogy a trafiknál hideg van
Ez az állandó huzat
Püladesz tarkóját is megviselte
Csak egy szót
Krüsothemisz
Fázol igaz
Mondj már valamit

ORESztész

Anyánk küldte ide

ELEKTRA

Mit mondasz

Oresztész feldühödik.

ORESztész

Krüsothemisz
Mi értelme hallgatni
Mindig is túl óvatos voltál
Anyánk beszélt rá
Igaz

Elektra Krüsothemiszre kiabál.

ELEKTRA

Igaza van
Igaza
Oresztésznek mindig igaza

ORESztész

Tudod
Itt mégsem olyan egyszerű
Püladesz minden nap bevakolja a falakat

De azok már másnapra lehullnak
Egyszer volt egy
csodálatos ablak a házunkban
Soha többé nem láttam hasonlót
Átjártak rajta a szellemek
Reggelente vakító aranyfény hasított be
Ilyenkor takarót húztam a fejemre
Bebújtam a paplan alá
Akkor is ezt tettem
amikor alkonyatkor
vérvörös fény csorgott a hófehér padlóra
Aztán valahogy mégis kezdtem megszokni
az aranyat és a vöröset
a reggelt és az alkonyt
Felkeltem az ágyból
és járnai tanultam
Tanultam járnai azon a rőt csíkon
az ágyamtól az ablakig
Gondosan ügyelve arra
hogy mindig a vörösen égő
téglikra lépjek
Azóta sem változtam semmit
A lényeg ugyanaz
Lehetséges
hogy minden mozdulatlan
Hogy nem is születik senki
és nem is hal meg

A Nők kórusa megjelenik a szellőzőnyílásnál.

NŐK KÓRUSA

Itt már mindenki megjárta útját
Késő van
Apollón szava mit sem ér
Az idő megállt

Hát örökre feledted
kit oly nagyon gyűlöltél
Mondd hogy készen állsz
kilépni e nyíláson át a fényre

ORESztész

Nem
Még nem
A tervem komoly
De nem így
Egészen máshogy gondolom

NŐK KÓRUSA

Retikulünket lecseréltük
Szép tiszta bőr
Új láncra fűzve
sorsunk változik
De a régi füvek
odakinn az argoszi réten
mind elhervadtak már
A föld alatt nem hallatszik
az istenek szava

ORESztész

Nem ismerlek
egyikötőket sem
Oly gyorsan változtok
Képtelen vagyok
megjegyezni a neveteket
Nem akarom hogy idejárjanak
Elektra
Szögezd be azt a rést

ELEKTRA

Akkor megfulladunk

ORESztész

Akkor kergesd el őket

NŐK KÓRUSA

Kik vagyunk mi
Kik vagyunk
Minden állomáson
Füstölgő álom
Hófehér öntudat
mi lázálmokra pisztolyt szegez

Elektra felugrik, egy széket dob feléjük. A kórus távozik.

ELEKTRA

Fáradt vagyok
Oresztész
Istentelenül fáradt

ORESztész

Már megint az éj
különös madarai
Hallod a szárnycsattogást
Vijjognak

ELEKTRA

Képzeldsz

ORESztész

Érzem
ahogy a szél felborzolja a hajamat
Aztán lépések
Valaki lépked
Be akar ide jönni
Rázza a szellőző görbe rácsait

ELEKTRA

Hát nem ezt akartad
Nem őket várjuk
Miért haldokolunk
ha élhetnénk is

ORESZTÉSZ

Erőt kell mutatni
Még akkor is
ha már a földön mászunk

ELEKTRA

Oresztész
Hiába
Belőlem kezd kihalni ez a különös képesség
hogy folyton rejtőzködjem

ORESZTÉSZ

Akkor aludjunk

ELEKTRA

Gyávaság

ORESZTÉSZ

Aludjunk

ELEKTRA

Az tán segít

Oresztész és Elektra lassan elalszik. Csak a trafik tompa fényei pislákolnak. Krüszothemisz egy széken ül. Elővesz egy doboz gyufát, meggyújt egy szálat, megvárja, amíg kialszik. Majd ugyanezt még kétszer megismétli. Érkezik Püladesz. Először szétnéz, majd miután szemügyre vette az alvókat, odamegy Krüszothemiszhez.

PÜLADESZ

Csak én vagyok az
Püladesz
Csak eljöttem
Ha ez embernek egyszerre több
küldetése van
akkor nehéz a döntés
Túl sok a közös emlék
Csodálkozol
Igaz

Hogy leszállt az éj
és én mégis itt vagyok

Krüszothemisz gyufát gyújt, lassan Püladesz arca felé tartja.

PÜLADESZ

Volt valami ma
ami miatt
Tudod
mire gondolok

Csend.

KRÜSZOTHEMISZ

Nem emlékszem

Csend.

PÜLADESZ

Te mindig ilyen magányos vagy

Csend.

PÜLADESZ

Én
Hogy is mondjam
Én nagyon régóta
dolgozom itt
Nagyon érdekes vagy te
Krüszothemisz
Nagyon régóta nem találkoztunk
Ha akarod megmondom
hogy hány éve már

Csend.

KRÜSZOTHEMISZ

Te mindig jó voltál

Püladesz összerezzen.

PÜLADESZ

Ezek itt alszanak
Mi meg jót beszélgetünk
Drága dolog ez a sok gyufa
Ha akarod megszámolom
aztán hozok újat
Észre sem veszik
Egész éjjel égtek
a palota fényei
Téged keresnek

Csend.

PÜLADESZ

De igazad van
Tulajdonképpen nem számít
Ez az egész
Most már nem
Én már nem félek

Püladesz rágyújt.

PÜLADESZ

Úgy döntöttem
Hogy felmegyek
Ott fenn lenne meló
végleg ott maradok
Egy pár jó év odafenn
az mégis csak más
Sokáig hittem a bosszúban

de Oresztész oly sokáig tervezgette
hogy lassan ráment az egész életem
Mert a bosszú az bosszú
Ha évekig várunk
elillan belőlünk az igazságérzet
Fekszünk csak az ágyban
minden nap lajstromot készítünk
Aztán mégis úgy gondoljuk
hogy biztonságosabb a meleg takaró alatt
Bámulunk kifelé a pókhálós ablakon
és mintha már nem is lenne testünk
végül minden oly érthetetlen és távoli

Csend.

PÜLADESZ

Elhagyom őket
Csak eljöttem még egyszer
hogy elbúcsúzzam

Krüszothemisz megérinti Püladesz kezét.

PÜLADESZ

Már nem félek

Püladesz a földet bámulja, majd a cipőjét.

PÜLADESZ

Érdekes
Nem
hiányzik a cipőfűzőm
Valahol elhagytam útközben
De meg fogsz lepődni
Megtaláltam
Itt van a zsebemben

Püladesz zavarában előhúzza zsebéből a cipőfűzőket, Krüszothemiszt felé nyújtja, aki elveszi. Krüszothemiszt letérdel, lassan befűzőgeti Püladesz lábbelijébe.

PÜLADESZ

Milyen érdekes
Az újságok azt írják
A ma reggeli újságok
hogy

KRÜSZOTHEMISZ

Befűztem

PÜLADESZ

A másikat hagyd
Így sokkal levegősebb
Egy kicsit mozoghat a lábfej

*Krüszothemiszt nem hallgat rá, a másikat is befűzi.
Püladesz közben Krüszothemiszt nézi.*

KRÜSZOTHEMISZ

Kész

PÜLADESZ

Akkor

Püladesz a zsebeit tapogatja.

PÜLADESZ

Akkor
Megyek is

*Krüszothemiszt kinyitja gyorsan a kasszát,
odaadja a maradék pénzt.*

PÜLADESZ

El is felejtettem

*Püladesz mozdulatlanul áll. A szájába vesz egy cigarettát.
Krüszothemisiz meggyújtja.*

PÜLADESZ

Milyen szép
ma este minden

KRÜSZOTHEMISZ

Szép
Püladesz

Püladesz megbabonázva áll.

KRÜSZOTHEMISZ

Hallod a zenét
A kövek zenéjét

Csend.

KRÜSZOTHEMISZ

Bekötöttem a cipődet

PÜLADESZ

Olyan ez

KRÜSZOTHEMISZ

Olyan

PÜLADESZ

Mintha egy kicsit
Mintha lenne még itt valami dolgom
Mintha elfelejtettem volna valamit
Még a végén visszajövök
Én vissza szoktam jönni
Én olyan vagyok
Sokszor a sarkon jut eszembe
Előfordul ez mással is
Egész életemben
Mindig elfelejtek
valamit

KRÜSZOTHEMISZ

Én is pont olyan

PÜLADESZ

Ha mégis visszajövök
mert itt felejtettem valamit
Akkor

KRÜSZOTH.

Akkor

PÜLADESZ

Akkor megint befűzöd

KRÜSZOTHEMISZ

És majd beszélgetünk

PÜLADESZ

Ha visszajövök
Krüszothemisiz
Akkor hozok neked valamit
De az olyan lesz
amit azért hozok

KRÜSZOTHEMISZ

Miért hoznál nekem bármit is
Püladesz

PÜLADESZ

Csak
Mert
Mindig ezt mondtam mindenkinek
Ha csodálkoztak
Mert
Csak
Hogy miért
Mert ilyenkor
lehetetlenség mást mondani
Mert az a valami
törekeny

KRÜSZOTHEMISZ

Akkor hozz valamit
Püladesz
Én meg majd befűzöm
Menj

PÜLADESZ

Akkor
Akkor inkább itt hagyom
Nekem ez túl szoros
már most is érzem
azt a furcsa érzést

*Püladesz kihúzza a cipőfűzőket. Odanyújtja Krüszothemisznak.
Ő elveszi.*

KRÜSZOTHEMISZ

Igazad van
Püladesz
Én is utálom
ha szorít

PÜLADESZ

Csak meg kell találni a megfelelő technikát
Érezni kell a csuklóból kiindulva
egészen a felső karig
Érezni a tested
Tudnod kell
hogyan oldás és kötés
hasonló mozdulatot kíván

*Oresztész felébred. Püladesz el. A szellőzőnyílás felől
zaj hallatszik. Érkezik a dajka.*

ORESZTÉSZ

Ébredj Elektra

Fényt látok
Égnek a reflektorok
Eljött újra Apollón
Te vagy az
Igaz
Most kezdhetek magyarázkodni
Csak magamra veszem a ruhám
Mindjárt megyek

ELEKTRA

Ki az már megint
Álmodsz
Oresztész

ORESZTÉSZ

Egy cseppet sem

ELEKTRA

Aigiszthosz az vagy Klütaimnésztra

ORESZTÉSZ

Apollón lehet
Eljött

ELEKTRA

Kérlek
Hagyjál aludni
nekem semmi dolgom vele
Ebben a kurva sötétben
nem lehet már aludni sem

Oresztész a kávéfőzőnél.

ORESZTÉSZ

Tudom
Nem teljesítettem
Tudom
És
Olyan nagy baj ez
Legalább a lelkem érintetlen a büntől

Gyere
Apollón
Nem félek tőled
Jól bedeszktam ide magam
Kérsz egy kávét
Van egy kávéfőzőm
Ha akarsz
beüzemelem
Oly nagy feladatot róttál rám
de nem panaszkodom
Tiszta vagyok
Jó itt
Egészen megkedveltem ezt a helyet
Cukorral vagy cukor nélkül

Érkezik a dajka vödörrel a kezében, de Oresztész nem veszi észre.

DAJKA

Egy kis tejjel

ORESztész

Az nincs

Vagyis

DAJKA

Én hoztam

A dajka lerakja a vödört. Kivesz belőle egy zacskós tejet.

ORESztész

Hát te vagy az

Az isten verjen meg

DAJKA

Téged

Oresztész

Téged

ORESztÉSZ

Azt hittem
ellenség vagy
Pedig csak te jöttél
Igaz

DAJKA

Egyre inkább úgy látom

ORESztÉSZ

Semmi szemrehányás
Tehetek én erről az egésztől
Éppen én
Mi van odafenn

DAJKA

Esik
Ma egész nap nyári zápor
veri a száraz argoszi tetőket
Oly ritka az ilyen
Manapság meg pláne
Ilyenkor takarítani is könnyebb
Felfrissülnek a virágok
A kő forró teste lehül

ORESztÉSZ

Nem is tudom
Érdekel-e engem
amiket mondasz
Miféle történetek ezek
Egyik unalmasabb
mint a másik
Rosszabb
mint a dögvész

DAJKA

Ez az élet

ORESztÉSZ

Ez lenne

DAJKA

Elfejtetted már

ORESZTÉSZ

Majd a bosszú után

DAJKA

De mikor

ORESZTÉSZ

Kevesebbet járjon a szád

Takaríts

Krüsothemisz

Te meg mozdulj már

Meddig húzod még itt a lóbőrt

Mi az a zsebedben

Mutasd

Gyere ide

Oresztész elveszi a cipőfűzőket.

ORESZTÉSZ

Ez meg mi

Itt valami árulás történt

DAJKA

Milyen kérdés ez

ORESZTÉSZ

A kérdés az kérdés

DAJKA

No de ilyen

ORESZTÉSZ

Már fűzőt is árulsz

Meg kellett érnünk ezt a napot is

Hallod Elektra

Mi történt

A kishúgod

A húgocskád

Ezt nem is mondtad

Mondhattad volna
Mi is itt vagyunk
Mi vagyunk itt csak igazán
Amennyire lehet
Tudod szeretném
ha sokkal őszintébb lennél
Egy cipőfűző tényleg nem nagy dolog
Nehogy félreérts
De mi van
ha később már egy egész cipős dobozt
rejtessz titkon a kabátod alá
Honnan e lopott áru

DAJKA

Kevesebbet beszélj

ORESztész

Nos

Tőled akarom hallani

Krüszothemisz

KRÜSZOTHEMISZ

Püladesz cipőjéből való

ORESztész

Püladesz cipőjéből

Nem értem

Miben sántikáltok

Püladesznek nincs szüksége fűzőre

Mi ez a marhaság már megint

Nem elég hogy azt hittem

a nagy Apollónt látom a szellőzőben

Most itt van ez a pertlidolog

Mit jelentsen ez

Netán valami titkos jelzés

De kinek

Tán Püladesz valami hosszú

útra készül

Netán a palotába

Kérsz te is egy kávé
Jól mondta Elektra
Elektra
Hol vagy
Itt minden visszájára fordul
Nem tudom
Működik-e a kávégép
Ezt még Trójából hozta Agamemnón
Ez túlél mindent
Alszol
A minap még Püladesznek működött
Lusta vagy
Kapsz egy délutáni feketét
Elfogyott
Micsoda tehetetlenég
Krüszothemisz hajolj le
Nézz be a pult alá
Még lejjebb
Ott még lehet némi

*Krüszothemisz egy műanyag edényt vesz elő, amelyben
egy maréknyi zacc van.*

ORESZTÉSZ

Semmi baj
Töltsd bele
Lefőzzük még egyszer
Le
ezt a kis kurva zaccot
Az is kávé
Akad olyan hely
ahol háromszor is lefőzik
Hát nem csodálatos
ez a sötét anyag

DAJKA

Elmegyek vízért

ORESztész

Kopogj háromszor a felmosóval

DAJKA

Az leszek én

ORESztész

Nem akarom Apollónt látni

DAJKA

Apollón feladta

Nem jön már ide

Van dolga elég

A dajka kimegy vízért.

ORESztész

Valahogy nem értem ezt az egészet

Még Püladesz sem jött

Te pedig még nem vagy elég bátor

Lélekben meg kell erősödnöd

Hozzá kell szoknod a feladathoz

Menni fog

Egyre kitartóbb leszel

Meglásd

egy szép napon

eljön az az idő

amikor úgy érzed majd

legyőzted a félelmet

Örökre legyőzted

És akkor egyenesen odasétálsz

Egyenesen vissza a palotába

És megteszed

egyetlen kézmozdulattal

Oresztész a késével nekiesik a trafik műanyag burkolatának.

ORESZTÉSZ

Fogod ezt az izét
Lehunyod a szemed
és középmagasságban tartva
előre tolod
Így
Így
Meg így

*Oresztész kifárad, leteszi a kést, a kávéfőző fűtyül.
Kiönti belőle a kávéét.*

ORESZTÉSZ

Ezt is csak Püladesz érti
Ő tudja csak jól átpasszírozni a megfelelő
hőmérsékletű vizet
a többnapos zaccon
De úgy látom itt hagyott bennünket
Nem baj
Holnap majd megkérdem tőle
Ha nem holnap
akkor holnapután

KRÜSZOTHEMISZ

Püladesz visszajön

ORESZTÉSZ

Hazudott

KRÜSZOTHEMISZ

Azt mondta
Talán

ORESZTÉSZ

Micsoda szó ez
Mily üresen cseng
Talán

KRÜSZOTHEMISZ

Azt mondta
Ha elfelejt valamit
akkor visszajön

ORESztész

Te tudsz valamit
Ha tudod
mondd el
Ez a kávészünet tökéletes
Lehet hogy előbbre jutunk
Lehet hogy Püladesz áruló
Nem tudom bizonyítani
De idővel úgyis minden kiderül
Láthatod
milyen türelmesen várakozunk
Elektra igazi alvóművész
Ahhoz hogy a vége remekül sikerüljön
szeretetre van szükség
Testvéri szeretetre
Ó drága Püladeszem
Elmentél
hogy eláruljál
Miközben minden nap
az argoszi mezőket láttattad velem

KRÜSZOTHEMISZ

Dolgozni ment

ORESztész

Hát nem voltunk mi elég jók neki
Egyszer csak majd szépen besétál a palotába
Csak úgy
Egy ócska lábbeliben
Ki fogja meghallgatni
Ki hisz majd neki
Aigiszthosz vagy Klütaimnésztra

Röhögnöm kell
Hallod
Elektra
Püladesz elment

ELEKTRA

Csak jobbra vágyott
Városi kirakatokra és nyüzsgésre
Arra
Hogy lásson valami szépet

ORESZTÉSZ

Múló dolog

ELEKTRA

Hozass nekem egy új ruhát
Oresztész

ORESZTÉSZ

Már te is kezded
Szemfényvesztés
Miért nem előbb mondtad
Püladesz megtehetette volna

ELEKTRA

Szóltál neki

ORESZTÉSZ

Minek annyit költeni
Ki tudja
mit hoz a sors
Élve kell maradnunk
Enni és inni

ELEKTRA

Szép új ruhában akarok sétálni
ha már bezártál ide

ORESZTÉSZ

Én voltam

ELEKTRA

Hadd viseljem a legszebb öltözetet
Attól még gondolhatsz a bosszúra

Tudd meg
Nem fogadok el több alamizsnát

ORESztész

Örök bennem az indulat
Képtelen vagyok nélküle élni

ELEKTRA

Akkor mutasd meg
Hogy képes vagy rá
A legnemesebb anyagból való vagy

ORESztész

Megvárjuk Püladeszt
Addig is kitakarítunk
Félre az útból az árulókkal

Jön a dajka.

DAJKA

Fogd hát a felmosót és a vödöröt
Takaríts
Oresztész
Mikor kicsi voltál
mindig szaglászta a szőnyeg rojtjait

ORESztész

Rosszul emlékszel
Én csak az istenek nyomait kerestem

DAJKA

Amíg én porszívóztam

ORESztész

Amíg te porszívóztál
én a szőnyegre feküdtem
Bámultam a felfeslő anyagot
A rojtok szabálytalan mezejét
Biztos voltam benne
hogy az istenek láthatatlan sarkantyúja az
ami így felsebzi

ELEKTRA

A kis Oresztész
Már akkor tudta
mire számítson

ORESZTÉSZ

Hallgass
Elektra
Aludj inkább
Aludd ki magad

ELEKTRA

Nincsenek nagy vágyaim
Talán csak egy kert
Szökőkút és virágok

ORESZTÉSZ

Takaríts ki

DAJKA

Mi lett a nagy bosszúból

ELEKTRA

Kávéfőzés

DAJKA

Zaccból

ELEKTRA

Egy kis tejjel

DAJKA

Jósoljak nektek

ORESZTÉSZ

Már nem kell

ELEKTRA

Püladesz elhagyott bennünket
Nem ő akarta így
Most már az istenek is
vele vannak
dadból

ORESztész

Áruló lett
Többé látni sem akarom

ELEKTRA

Ment egyenesen a palotába
de előtte összejött ezzel a kis kurvával

ORESztész

Ahogy mondd

ELEKTRA

Telebeszélték a fejét

ORESztész

Csak azért nem ölték meg
hogy ő legyen a csali

DAJKA

Magától szökött ide
azt beszélik

ORESztész

A kis ártatlan

DAJKA

Végtére is
ti vagytok a családja

ORESztész

Ha annyira féltett
eddig hol volt
Miért csak így
az utolsó órában

DAJKA

Oresztész
Most aztán tényleg

ORESztész

Kuss

DAJKA

Nyakig vagytok a szarban

ELEKTRA

Majd te feltakarítasz

DAJKA

És ha nem jövök

ORESZTÉSZ

Ma is jöttél

Holnap is

Te vagy az egyetlen

DAJKA

Szemétláda

A dajka egy termoszból kávét önt magának, megissza. Oresztész odamegy a trafikhoz, feltöri az egyik fiókot, majd elővesz két üveg italt. Kinyitja őket, az egyiket odadobja Elektrának.

ORESZTÉSZ

Igaz ez

No lám

Micsoda meglepetéseket tartogat az élet

Mennyi újdonság

mit a legvégén már alig bír el

az agyunk

Mennyi nemes barát és rokon

Mennyi száműzött a mélyben

És hiába hiszik

hogy sorsuk változik a korrallal

az istenek nem akarják

Aki hallgat

az méltatlan a jóra

Nincs benne féltés

sem törődés

sem erős kötelmek

ELEKTRA

Igaz ez

ORESZTÉSZ

Nincs mit tagadni

ELEKTRA

Én láttam
Ahogy Püladesz búcsúzott
Ez több volt
mint egy régi barátság ártatlan emléke

KRÜSZOTHEMISZ

Püladesz nem árult el senkit

ORESZTÉSZ

Akkor hol van
Miért nem jön

KRÜSZOTHEMISZ

Gondjai akadtak

ORESZTÉSZ

És mi
Tartozik nekünk legalább annyival
Hogy beszámol
Hogy elmondja
Hová lett az őszinteség

KRÜSZOTHEMISZ

Félt
hogy majd nem értitek

ORESZTÉSZ

Így higgyen az ember
a legjobb barátjának

ELEKTRA

Rég elmúlt az már
Oresztész
Mily silány a kapcsolat
ha ingyen van
A nehéz idők széjjelzüllesztik
Mégis mit hittél
hogy örökre ideköltözik
hogy rágógumit árul
Azt remélted
hogy te

a jövő nevében
melynek rongyos zászlajára
a bosszú jelszavát tűzted
mindenre képessé tehetsz másokat
hogy megvesztegetés nélkül
szolgálni fognak

ORESztész

Tűrjenek többet
Én hittem

ELEKTRA

Máshogy akartad

ORESztész

Elektra
Létezik olyan ügy
amely több önmagunknál
Több
mint amink van
mint amink lehet

ELEKTRA

Szép mesterség a kötögetés
Lám megöregedtünk
Oresztész
Aranytűvel a kézben
Nem így kellett volna
A jószok is elkerültek ezt a helyet
Méltatlan

ORESztész

Az esély mindvégig megmarad

ELEKTRA

Muszáj
hogy a világot szörnyűnek lássuk

ORESztész

Muszáj
különben meghalunk

DAJKA

Nem értem
itt kinek ki a beosztottja

ORESZTÉSZ

Ha jól gondolom
te most kioktatsz

ELEKTRA

Egy kissé talán óvatosabban

DAJKA

Oresztész
Drága fiam
Ha még nevezhetlek így
ebben az ótvaros pöcegödörben

ORESZTÉSZ

Gúnyolódsz

ELEKTRA

Neked Püladesz is kedves

ORESZTÉSZ

Kérlek
Ne emlékeztess
Nem akarok hallani anyámról
sem Püladeszről

DAJKA

Pedig sokban hasonlítatok

ORESZTÉSZ

Nem akarom

DAJKA

Fogd be a füled

ELEKTRA

Tudjuk
Tudjuk
Amikor azon a virágos réten
együtt futottatok
Kakukkfű és mentaillat

DAJKA

Ti lassan kiirtjátok magatokból
az összes emléket
Ne tagadjátok
mi szép volt
de azt sem
hogy bosszút kell állnotok
mihamarabb

ORESztész

Ocsmány vagy
Kibírhatatlan
Egyszerűen hányok

ELEKTRA

Hallod
miket mond

DAJKA

Most tajtékszol

ORESztész

Van rá okom

DAJKA

Hol van belóled a tartás

ELEKTRA

Hol vagy
Oresztész
Alig látlak
Vegyél egy rágógumit

ORESztész

Már te is

DAJKA

Dönts már végre
Kérlek
Dönts szabadon

ORESztész

Nem vagyok szabad

DAJKA

Vagy megbocsátasz
vagy ölsz
Másképpen nem lehetséges

ORESZTÉSZ

A bosszúm lassan elér mindenkit
csak őket nem
Mükéné lassan homályba vész
Nem értem
Egyre távolodom
Mintha egy hatalmas hajó
ragadott volna magával

DAJKA

Lassan gyilkos leszel
de ideleln a mélyben
Közben megfizetnek az ártatlanok
akik téged segítenek
Nézz csak körül
A világ szemétdombja ez

A dajka távozni készül.

DAJKA

És akkor az istenek hallgatása hatalmasabb lesz
mint ez a csönd
Az erinnüszök megérkeznek
Belibbennek az első reggeli járattal
De ha mégis ezt akarod
a legnagyobb csúfságot
legyen
Perszephoné irodájának ajtaja nyitva
Bárki besétálhat
Nem kerül semmibe
Ha azt akarod
máris adok egy ajánlólevelet

ELEKTRA

Oresztész
Te ezt tétlenül tűröd
Hol a szellem
mely tiltakozik

ORESZTÉSZ

Elegem van
Hát itt mindenki áruló
Ki mentett meg benneteket
Ki
Folyton itt ólálkodnak
Lehet hogy csak pár percünk van hátra
De az is lehet
hogy még tíz év
vagy száz

DAJKA

De mit kezdünk vele

ORESZTÉSZ

Ha én nem lettem volna
Akkor elásnak benneteket

ELEKTRA

Betömöm a fülem
Unom ezt a hullaszagú csendet
De ezt a beszédet még inkább

DAJKA

Hallottál mindent
Elektra

ELEKTRA

Azt hiszem
Túl sokat is

A dajka, mikor a szellőzőhöz ér, a sötétben felordít.

ORESztész

Halljuk
mi bajod
Szólj

ELEKTRA

Ez volt
mit utoljára üzent

Jajveszékelés.

ELEKTRA

Tán egy halott van a szellőzőnyílásban
vagy egy döglött macska

ORESztész

Ostobaság

ELEKTRA

Jó helyen lakunk

ORESztész

Senki sem ismeri
A legtitkosabb barlang
az egész földkerekségen

ELEKTRA

Itt a bizonyíték
Az éjjeli állatok
osonva próbálnak menekülni
de az éles rácson fennakadnak
Talán csak egy denevér

ORESztész

Jöjj már

ELEKTRA

Lehet
Valaki elveszítette a fejét

A dajka jön, eldobja a vödröt.

•
ORESztÉSZ

Mutasd

Mi az

DAJKA

Szegény Püladesz

KRÜSZOTHEMISZ

Mondtam hogy visszajön

Megígérte

ORESztÉSZ

Haragszom rá

DAJKA

Püladesz halott

ORESztÉSZ

Püladesz halott

ELEKTRA

Halott

de miért

Ki ölte meg

ORESztÉSZ

Lássuk hát

A dajka a lábánál fogva bevonszolja Püladeszt.

ELEKTRA

Megtörtént

aminek meg kellett történnie

ORESztÉSZ

Hogy mi végzett vele

nem tudjuk

ELEKTRA

Nincs abban tudatosság

hogy teste idekerült

Hogy éppen itt

ORESztész

Óvtam mindig attól
ami most
lám
bekövetkezett
Ez szúrt seb

DAJKA

Hallgass
Oresztész

ORESztész

Intő jel
A nyomunkban vannak

DAJKA

Te csak ezt látod

ELEKTRA

Micsoda szégyen
majdnem elárult

DAJKA

Csak álmodsz

ORESztész

Gyorsan csaptak le rá

ELEKTRA

És ha semmi köze ehhez az egészhez
Mükénének
Lehet
csak egy surranó utcai tolvaj
Ez itt mindennapos

ORESztész

A gyanú árnyéka
mégis Aigiszthoszra vetül

DAJKA

Nem vagytok méltók a gyászhoz
Túl sok a szó
E csupaszon heverő vödörben több az együttérzés
és a szánalom

Nem oldja fel magányotokat a halál sem
Bárcsak felejthetnétek
Sajnálom
Püladesz mégiscsak bátor volt

A dajka távozik. Elektra elindul a halott Püladesz felé.

ORESztész

Ne érij hozzá

ELEKTRA

Nem maradhat a földön

ORESztész

Majd megeszik a patkányok

*Érkezik a Nők kórusa. Meggypiros rúzs a szájukon,
hajuk felborzolva.*

NŐK KÓRUSA

Ó halálnak ifjú gyermeke
Mily csekély az erőd
Mit bizton reméltél
nyugvóhelyed körül
vakon ugatnak a vágyak

ORESztész

Téhetetlen vagyok

NŐK KÓRUSA

Véres ajkunk
már az üveghez tapad
Míg édesen alszol
mi ki-be surranunk

ORESztész

Megint itt vagytok
Mi ez a káromlás

NŐK KÓRUSA

Jövünk akkor is
ha nem kéred
Rajtad a bűn
és egy régi bosszúvágó hatalma
Ha akarod
megborotválunk
Arcod borostás
Szemed tűzben lángoló
Tetveid vérrel táplálsz

ORESZTÉSZ

Nem kérek belőletek

NŐK KÓRUSA

Illene e drága rúzs
fáradt homlokodra

ORESZTÉSZ

Eresszetek

NŐK KÓRUSA

Hűtsd magad
Hideg tükrök mélyén
Tekintsd megfonnyadt arcodat

ORESZTÉSZ

Gyönyörűek vagytok
Még sohasem láttalak benneteket
ilyen gyönyörűnek
Mily különös
az iszonyat átalakul
Az üveg átfesti
A köd mely rászállt
egészen másnak mutatja

Oresztész rálehel az üvegre, majd letörli.

•
ORESztÉSZ

Oly szép az ajkatok
Nem láttam még ily fénytörésben
az arcotokat sem
Mennyi furcsa folt
Mennyi álom
Tejfehér emlékezet
Ó
Mily boldog is az
ki ismeri a halált

NŐK KÓRUSA

Püladesznek nincsen ágya

ORESztÉSZ

Nincs
hisz elárult

NŐK KÓRUSA

De miattad halt meg
Oresztész

ORESztÉSZ

Soha többé ne gyertek ide
Soha
Soha

A kórus távozik. Oresztész a földön. Elektra undorodva rágózik. Krüszothemisz a halott Püladesz mellé áll, előhúzza a pertlit, lassú mozdulatokkal befűzi a halott cipőjébe. Közben dúdol valamit.

KRÜSZOTHEMISZ

Látod
Püladesz
Befűztem
Amíg elmentél
én megtanultam befűzni
Most már egész jól megy
Jobban

mint gondolnád
Egyszer azt ígérted
hogy beszélgetünk
hogy mindent elmondasz majd
de ezt rohadtul elszúrtad
Most én ringathatlak
Én képtelen vagyok vádaskodni
Vádolni bárkit is
Engem sokszor megcsaltak már
De ez engem sohasem zavart
Nem
Csodálkozol
Igaz
Kissé talán gyerekes maradtam
vagy nagyon is
Békében élni és meghalni
ezt szerettem volna
Tehettem volna értük bármit is
értük
akik itt fekszenek
akik testvéreimnek nevezik magukat
Holt lelkek csupán
Szép vagy
Püladesz
Arcod végre kisimult
mintha fényt bocsátana ki
magából a tested
Őrzöl magadban valami titkot
Valami kimondhatatlant
amit te már nagyon is tudsz
Talán nem is oly szörnyű a halál
Legszívesebben felgyújtanám
ezt a föld alatti mocskot itt
és Mükénéét is
De minek

•
szenvedésre újabb szenvedés
Tudd
Püladesz
a gyufáidat mind elviszem
Elmegyek innen is
Erről az elátkozott helyről
Teletömtem a zsebemet
Megőrzöm őket
Ennyi maradt
Ennyi
Ennyi

